

Dosarul nr. 3ra-463/21

Prima instanță: Curtea de Apel Bălți (A. Gheorghieș, A. Ciobanu, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Olanita-Com”, reprezentată de avocatul Vitalie Șleahțițki,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Olanita-Com” împotriva Consiliului comunal Lencăuți privind anularea în parte a deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019, și anularea deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 2/10 din 20 mai 2020,

împotriva hotărârii din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Olanita-Com”, reprezentată de avocatul Vitalie Șleahțițki împotriva Consiliului comunal Lencăuți privind anularea în parte a deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019,

c o n s t a t ă:

La data de 09 iunie 2020, SRL „Olanita-Com”, reprezentată de avocatul Vitalie Șleahțițki, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunal Lencăuți privind anularea în parte a deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019, și anularea deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 2/10 din 20 mai 2020.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 18 februarie 2020 s-a adresat către Consiliul comunal Lencăuți cu cerere prealabilă înregistrată cu nr.3. Prin cererea prealabilă reclamanta a solicitat anularea în parte a deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019, și anume, punctul 2 Anexa nr. 2 la decizia respectivă privind aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2020, în partea ce ține de mărimea taxei locale impuse SRL ”Olanita-Com” în sumă de 12000 de lei, ca fiind ilegală și nemotivată.

Prin decizia nr. 2/10 din 20 mai 2020 Consiliul comunal Lencăuți a refuzat să

satisfacă cerințele reclamantului fără a motiva refuzul, fapt care este tratat de către reclamant ca drept refuz nemotivat de a soluționa problema dată pe cale extrajudiciară.

Reclamanta consideră că decizia Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019 privind aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2020, în partea ce ține de mărimea taxei locale impuse SRL "Olanita-Com" în sumă de 12000 de lei, este ilegală și neîntemeiată. La data de 18 iulie 2019 prin înștiințarea cu privire la demararea activității de comerț SRL "Olanita-Com" a adus la cunoștința Primăriei Lencăuți faptul, că a deschis pe teritoriul său un magazin de comercializare cu amănuntul, cu suprafața de 18,56 m². Din conținutul deciziei nominalizate rezultă că alți agenți economici cu spații comerciale similare beneficiază de alte taxe mult mai mici, și anume, în sumă de 800 de lei. Situația dată este discriminatorie și ilegală în raport cu reclamanta.

De asemenea, reclamanta consideră că decizia indicată nu este motivată, nu conține o metodologie de calcul bazată pe lege, sau cel puțin pe un tratament nediscriminatoriu, ceea ce contravine art. 31 din Codul administrativ, conform căruia, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Prin încheierea din 12 iunie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central s-a transmis acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL "Olanita-Com" împotriva Consiliului comunal Lencăuți privind anularea în parte a deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019 și anularea deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 2/10 din 20 mai 2020, instanței de judecată competente – Curții de Apel Bălți. (f.d.15-17)

Prin hotărârea din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Olanita-Com", reprezentată de avocatul Vitalie Șleahtițki împotriva Consiliului comunal Lencăuți privind anularea în parte a deciziei Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut că în motivarea deciziei sale pârâțul Consiliul comunal Lencăuți a indicat că, la emiterea deciziei contestate se conduce de prevederile Titlului VII "Taxele locale" din Codul fiscal, Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Legea nr. 397-XV din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice, Legea nr. 181 din 25 iulie 2014 finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale, Legea nr. 235-XVI din 20 iunie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, Legea nr. 1227-XIII din 27 iunie 1997 cu privire la publicitate, Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior, Hotărârea Guvernului nr. 931 din 08 decembrie 2011 cu privire la desfășurarea comerțului cu amănuntul, Hotărârea Guvernului nr. 1209 din 08 noiembrie 2007 cu privire la prestarea serviciilor de alimentație publică, Hotărârea Guvernului nr. 643 din 27 mai 2003 cu privire la aprobarea Normelor metodologice și criteriilor de clasificare a structurilor de primire turistică cu funcțiuni de cazare și de service a mesei, Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 cu privire la

aprobarea Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje. (f.d.9) Reclamantul în cererea de chemare în judecată invocă prevederile art. 31 din Codul administrativ, care prevede că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, la caz, însă se contestă un act normativ.

Instanța de apel a menționat că prin decizia Consiliului comunal Lencăuți nr. 2/10 din 20 mai 2020 „Cu privire la cererea SRL ”Olanita-Com” s-a decis de a respinge cererea SRL ”Olanita-Com” privind anularea pct. 2 din Anexa nr. 2 la decizia Consiliului local nr. 8/6 din 06 decembrie 2019 „Privind aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2020”. (f.d.13) Conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 61 din 03 aprilie 2019, printre obiectele principale de activitate a SRL ”Olanita-Com” se regăsește comerțul cu ridicata pe bază de tarife sau contracte, comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și produse din tutun, organizarea activităților de transport, producția de ambalaje din lemn, fabricarea de elemente de dulgherie și tâmplărie pentru construcții, comerțul cu ridicata al materialelor lemnoase, al materialelor de construcție și echipamentul sanitar, comerțul cu amănuntul al băuturilor alcoolice și altor băuturi, prelucrarea brută a lemnului și impregnarea lemnului, intermediari pentru vânzarea materialului lemnos și de construcții, închiriere altor mașini și echipamente, transporturi rutiere de mărfuri, fabricarea ambalajelor din hârtie și carton, comerț cu ridicata al fructelor și legumelor, etc. (f.d.7-8)

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar, a luat în considerare toate faptele relevante, a respectat limitele legale ale dreptului discreționar, și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Astfel, instanța de contencios administrativ verifică legalitatea actelor administrative emise, dar nu și lucrul Consiliilor locale, raionale.

Instanța de apel a menționat că decizia nr. 8/5 din 06 decembrie 2019, și anume pct. 2 din Anexa nr. 2 emisă de Consiliul comunal Lencăuți, corespunde exigențelor legislației în vigoare, fiind una legală și întemeiată. Mai mult, procedura de examinare a deciziei nr. 8/5 din 06 decembrie 2019 ”Cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2020” este corectă. Iar de partea reclamantă nu au fost prezentate probe veridice în sensul demonstrării ilegalității deciziei contestate.

Reieșind din limitele controlului judecătoresc și norma art. 219 alin. (3) din Codul administrativ conform căruia, instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces, instanța de apel a constatat că în cauză nu sunt întrunite temeiurile de ilegalitate a actului administrativ cu caracter normativ contestat, acesta fiind emis în strictă conformitate cu exigențele legii.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea hotărârii instanței de judecată, la data de 24 februarie 2021, SRL ”Olanita-Com”, reprezentată de avocatul Vitalie Șleahțișki a contestat-o prin intermediul oficiului poștal, cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de SRL ”Olanita-Com”. Ulterior, la data de 12 martie 2021 SRL ”Olanita-Com” a depus motivarea recursului.

Recurenta SRL "Olanita-Com", în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, concluziile instanței de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și faptul că normele de drept material și normele de drept procedural au fost aplicate eronat, deoarece temeiuri de anulare a actului administrativ individual nu au fost constatate.

În opinia recurentului instanța de apel a emis decizia contestată contrar prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă. Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Recurenta a indicat că prima instanța a ignorat faptul că decizia Consiliului comunal Lencăuți nr. 8/5 din 06 decembrie 2019 privind aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2020, în partea ce ține de mărimea taxei locale impuse SRL "Olanita-Com" în sumă de 12000 de lei, este ilegală și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat hotărârea contestată la 09 februarie 2021, fiind notificată SRL "Olanita-Com", prin intermediul oficiului poștal, la data de 12 martie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 126). Astfel, recursul depus de SRL "Olanita-Com" la data de 24 februarie 2021 și 12 martie 2021, este în termen.

La 22 martie 2021 în adresa intimatului Consiliul comunal Lencăuți a fost expediată copia recursului depus de SRL "Olanita-Com", cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. (f.d. 111)

La 12 aprilie 2021 Consiliul comunal Lencăuți a depus referința prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SRL "Olanita-Com", reprezentată de avocatul Vitalie Șleahțișki, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor

în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către SRL ”Olanita-Com”, reprezentată de avocatul Vitalie Șleahițki.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Olanita-Com”, reprezentată de avocatul Vitalie Șleahițki se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Gervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan